

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Tributário de Lisboa (Portugalia) w dniu 28 września 2018 r. – Państwo Kanada / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-613/18)

(2018/C 445/09)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Tributário de Lisboa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Państwo Kanada.

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira.

Pytania prejudycjalne

Czy w dziedzinie opodatkowania dywidend wypłacanych przez spółkę z siedzibą na terytorium krajowym podmiotowi niebędącemu rezydentem zgodnie z zasadą zakazu ograniczeń w przepływie kapitału między państwami członkowskimi a państwami trzecimi jest istnienie w rzeczywistości wyższej stawki podatku dochodowego od osób prawnych (IRC) stosowanej do podmiotów będących rezydentami państwa trzeciego, niż stawka stosowana do rezydenta terytorium krajowego o takim samym charakterze?

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka

(Sprawa C-614/18)

(2018/C 445/10)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Tokár, C. Cattabriga, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Słowacka wskutek tego, że obywatelom państw trzecich, którzy nie są członkami rodziny obywateli Unii, a których wniosek o wydanie wiza został oddalony lub których wiza została unieważniona bądź cofnięta, nie przyznaje prawa do wniesienia środka odwoławczego do organu sądowego zgodnie z rozumieniem tego określenia w prawie Unii, uchybia zobowiązaniom wynikającym z art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 32 ust. 3, art. 34 ust. 7 i art. 35 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 ⁽¹⁾ (kodeks wizowy);
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi Komisja Europejska podnosi, że sporne kwestie prawne w rozpatrywanej sprawie zostały jednoznacznie rozstrzygnięte wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-403/16, El Hassani, w którym Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że art. 32 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks wizowy, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 ⁽²⁾ z dnia 26 czerwca 2013 r., w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia procedury odwoławczej od decyzji o odmowie wydania wiza, której szczegółowe zasady należą do porządku prawnego każdego państwa członkowskiego, przy poszanowaniu zasad równoważności i skuteczności. Procedura ta musi gwarantować na pewnym etapie postępowania środek odwoławczy do sądu.